

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/365/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112209757
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4112209757.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: TK Slávia SPU Nitra, so sídlom Nitra, Ďumbierska 2, P. O. BOX 10A, IČO: 18 046 924, proti žalovanej: Mgr. Katarína Kargerová, miesto podnikania Nitra, Wilsonovo nábrežie 144, IČO: 36 930 784, zastúpená Mgr. Ing. Ronaldom Kočiščákom, advokátom, so sídlom Nitra, Farská 12, o zaplatenie 2.844,24 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 26. októbra 2016 č. k. 14C/304/2012-459 do výroku IV. a V. (trov účastníkov konania a trov štátu) a o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 26. októbra 2016 č. k. 14C/304/2012-459 takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie žalovanej o d m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. a V. z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.540,14 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.540,14 eura od 11. 02. 2010 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom konanie v časti o zaplatenie sumy 1.114,17 eura a v časti úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 1.149,12 eura od 15. 10. 2010 do 11. 02. 2011 a zo sumy 1.114,17 eura od 11. 02. 2011 do zaplatenia zastavil a vo zvyšku, čo do sumy 189,93 eura a úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 189,93 eura od 11. 02. 2010 do zaplatenia, žalobu zamietol. Štvrtým výrokom súd rozhodol o trovách strán tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Piatym výrokom rozhodol o trovách štátu tak, že trovy štátu znášajú strana žalobcu a žalovaná, každý v pomere 50%. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj vykonaním dokazovania. Z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobný návrh je dôvodný, avšak len čo do sumy 1.540,14 eura s príslušenstvom. Je nesporné, že žalobca vystavil žalovanej dve faktúry, ktorých výška tvorí žalovanú sumu a tieto predstavujú sumu za neuhradené energie (elektrika, voda, plyn) žalovanou pri prevádzkovaní jej zariadenia - Reštaurácie Tenis baru za obdobie od 01. 01. 2010 do 30. 10. 2010. Žalobca svoj nárok oprel o skutočnosť, že žalovaná za tieto energie nikomu neplatila a bol to práve žalobca, ktorý uhradil energie v danom období za celý športový objekt. Žalovaná sa bránila tým, že nemala povinnosť platiť tieto energie, nakoľko mala uzatvorenú zmluvu TK SPU-AX Výstavníctvo, zmluvu o dodávke služieb a energií, podľa ktorej nebola povinná platiť za dodávku služieb a energií až do 01. 01. 2025 z dôvodu rekonštrukcie zariadenia. V konaní bola popretá platnosť takejto zmluvy a súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že predmetná zmluva o úhrade energií nebola platne uzavretá, a keďže žalovaná odoberala energie, ktoré za ňu hradil žalobca, je nesporné, že na jej strane došlo k bezdôvodnému obohateniu. Súd preto ďalej v konaní skúmal namietanú výšku bezdôvodného obohatenia. Za týmto účelom bol v konaní vypracovaný znalecký posudok a potom jeho doplnok. Vychádzajúc zo znaleckého posudku a jeho doplnku potom žalobca upravil petit tak, že žiadal

zaplatiť žalovanú sumu 1.730,07 eura s 9% ročným úrokom z omeškania odo dňa 11. 02. 2011 do zaplattenia, a teda vo zvyšku v sume 1.147,17 eura zobral návrh späť a zároveň zobral návrh späť i v časti príslušenstva. Pokiaľ žalovaná namietala aj spotrebu elektriky, ako aj osvetlenia pri ostatných elektrických spotrebičoch, ktorá bola počítaná 7 hodín denne, pričom maximálne bola ochotná pripustiť 5 hodín denne, súd svojou úvahou dospel k záveru a akceptoval námietku žalovanej a túto spotrebu znížil na polovicu oproti výpočtu znalca, ktorá bola vo výške 222,22 eura, pričom pri správnej jednotkovej cene za 1 kWh by to bolo 193,74 eura a potom polovica z tejto sumy predstavuje 96,87 eura. Túto námietku súd musel zohľadniť, keďže je zrejmé, že v týchto priestoroch nie je celodenná spotreba osvetlenia, resp. 7 hodín pri otváracíj dobe od 16.00 hod. do 23.00 hod. a to aj s poukazom na to, že v letnom období je potreba osvetlenia možno 2 hodiny denne. Pokiaľ ide o zaplattenie sumy 93,06 eura, ktorá predstavuje nárok žalobcu na obdobie spotreby energií od 16. 10. 2010 do 30. 09. 2016, v tejto časti vzniesla žalovaná námietku premlčania, s ktorou sa súd stotožnil a mal za to, že v tejto časti bol nárok žalobcu premlčaný. Súd konanie v časti späťvzatia žaloby vo výške 1.114,17 eura, ako aj v časti úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 1.149,12 eura od 15. 10. 2010 do 11. 02. 2011 a zo sumy 1.114,17 eura odo dňa 11. 02. 2011 do zaplattenia zastavil. V tejto časti zohľadnil aj sumu 383,97 eura za rozdiel v elektrike oproti doplnku k znaleckému posudku a sumu 32,54 eura za zemný plyn. Súd zaviazal žalovanú na zaplattenie sumy 1.540,14 eura, ktorú vzhľadom na vykonané dokazovanie považoval za dôvodnú. Keďže žalovaná sa preukázateľne dostala aj do omeškania s plnením, súd ju zaviazal aj na zaplattenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne od 11. 02. 2011 do zaplattenia, t. j. splatnosti druhej z vystavených faktúr na sumu 1.695,12 eura. V časti sumy 189,93 eura a úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 189,93 eura od 11. 02. 2011 do zaplattenia žalobu zamietol. Táto suma predstavuje čiastku 96,87 eura (spotreba osvetlenia) a sumu 93,06 eura (premlčaný nárok). O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, a to vzhľadom na to, že pomer úspechu a neúspechu strán v konaní bol približne vyrovnaný. Žalobca v konaní pôvodne žiadal zaplattenie sumy 2.844,24 eura spolu s úrokom z omeškania. Čiastočné späťvzatie žalobcu súd vyhodnotil podľa § 256 ods. 1 CSP, to znamená, že práve žalobca zavinil späťvzatie konania v tejto časti, a preto je potrebné to vyhodnotiť ako jeho neúspech v konaní v uvedenej späťvzatej sume. Priznaná mu bola suma 1.540,14 eura s príslušenstvom. S poukazom na vyššie uvedené o trovách konania súd rozhodoval o trovách štátu tak, že trovy štátu znáša strana žalobcu a žalovanej, každá v pomere 50%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch IV. a V. napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a priznania práva na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania, a rozhodnutia o trovách štátu tak, že odvolací súd zaviazal zaplatiť trovy štátu žalovanú v plnej výške. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie mu mal priznať právo na náhradu trov konania. Vychádza z toho, že pokiaľ vzal žalobu čiastočne späť, stalo sa tak v súvislosti s prihliadnutím na znalecký posudok. Žaloba bola zamietnutá iba v nepatrnej časti týkajúcej sa zaplattenia sumy 189,93 eura. V podstate po späťvzati žaloby, k čomu došlo vzhľadom na podaný znalecký posudok, mali vo veci plný úspech. Z týchto dôvodov mu malo byť priznané právo na náhradu trov konania v plnej výške a trovy štátu by mala znášať žalovaná tiež v plnej výške.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, avšak odvolanie bolo podané bez odôvodnenia.

4. Zo spisu vyplýva, že súd šetril, či odvolanie bolo podané len na jednej strane, nakoľko sa javí, že ďalšie strany chýbajú a zistil dňa 12. 12. 2016 v podateľni, že odvolanie bolo podané v takej forme, ako je založené v spise.

5. Výzvou zo dňa 06. 02. 2017 pod č. k. 14C/304/2012-492 súd prvej inštancie vyzval žalovanú, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy, svoje podanie doručené súdu elektronicky dňa 10. 11. 2016, doplnené dňa 21. 11. 2016, doplnila o nasledovné náležitosti: v akom rozsahu napáda predmetné rozhodnutie súdu, jednoznačne nech uvedie, čoho sa odvolaním domáha a ako má konkrétne odvolací súd rozhodnúť. Zároveň žalovanú poučil, že ak v stanovenej lehote nebude odvolanie doplnené, predloží vec odvolaciemu súdu, ktorý odvolanie odmietne (§ 386 písm. d/ CSP). Žalovaná na výzvu súdu nereagovala a svoje podanie nazvané ako odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 10. 11. 2016 (č. I. 475 spisu) nedoplnila.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd v zmysle ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v dôsledku podaného odvolania žalobcu v jeho napadnutých častiach vo výroku IV. a V. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach týkajúcich sa náhrady trov konania strán a náhrady trov konania štátu je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo potrebné podľa § 386 písm. d/ CSP odmietnuť.

7. Podľa § 355 ods. 1 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevylučuje.

8. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

9. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

10. Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

11. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil a poučil ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

12. Podľa § 386 písm. d/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

13. Posudzujúc náležitosti odvolania podaného žalovanou proti rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že toto bolo podané elektronicky na súd prvej inštancie dňa 11. 11. 2016 tak, že žalovaná uviedla, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie s nasledovným odôvodnením. K uvedenému podaniu nebolo pripojené žiadne odôvodnenie. Súd prvej inštancie šetril a zistil, že k odvolaniu chýbajú ďalšie strany. Z úradného záznamu zo dňa 12. 12. 2016 vyplynulo, že odvolanie bolo podané v takej forme, ako je založené v spise. Výzvou zo dňa 06. 02. 2017 č. k. 14C/304/2012-492 súd prvej inštancie vyzval žalovanú, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia svoje podanie doručené súdu elektronicky dňa 10. 11. 2016 a doplnené dňa 21. 11. 2016 doplnila o náležitosti - v akom rozsahu napáda predmetné rozhodnutie súdu, jednoznačne nech uvedie, čoho sa odvolaním domáha (aký je odvolací návrh), t. j. ako má konkrétne o odvolaní súd rozhodnúť a to v potrebnom počte rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal v spise na súde a každý účastník dostal jeden rovnopis. Z odôvodnenia vyplynulo, že zároveň žalovanú poučil, že v prípade, že v stanovenej lehote nebude odvolanie doplnené, súd prvej inštancie predloží odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu, ktorý odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d/ CSP. Výzva na odstránenie väd odvolania bola právnenému zástupcovi žalovanej doručená dňa 12. 03. 2017. Na výzvu súdu právny zástupca žalovanej, ani žalovaná nereagovali a vady odvolania nedoplnili.

14. Vychádzajúc z ust. § 363 CSP, ktorý uvádza, aké náležitosti má odvolanie obsahovať, a napriek tomu, že civilné sporové konanie je ovládané princípom neformálnosti, Civilný sporový poriadok určuje záväznú formu podania, ako aj všeobecné obsahové náležitosti každého podania, a prípadne osobitne obsahuje náležitosti konkrétneho podania. Inak to nie je ani v prípade odvolania, pre ktoré toto ustanovenie potvrdzuje povinnosť dodržať všeobecné náležitosti a zároveň predpisuje náležitosti osobité. Je nesporné, že vždy v podanom odvolaní musí byť konkrétne uvedené, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda, uvedenie odvolacích dôvodov a uvedenie odvolacieho petitu. V prípade, že odvolanie takéto náležitosti neobsahuje, čo bolo aj v danej veci, súd prvej inštancie správne postupoval, keď v zmysle § 373 ods. 1 CSP vyzval žalovanú na odstránenie väd odvolania v lehote 10 dní, pričom ju zároveň poučil, že v prípade neodstránenia väd odvolania odvolací súd jej odvolanie podľa § 386 písm. d/ CSP odmietne.

15. Žalovaná v stanovenej lehote súdom prvej inštancie vady odvolania neodstránila, a neučinila tak ani do rozhodnutia odvolacieho súdu o podanom odvolaní, odvolací súd jej odvolanie podľa § 386 písm. d/

CSP odmietol, pretože odvolanie žalovanej nemalo náležitosti podľa § 363 CSP a pre tieto vady nebolo možné pokračovať v odvolacom konaní.

16. Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak: a/ neboli splnené procesné podmienky, b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c/ súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo d/ nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo, ak také dôvody neexistovali.

17. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomerov jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (ods. 2 citovaného §-u).

19. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

20. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu, alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pripočítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

21. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane priznať náhradu trov konania, resp. neuložiť povinnosť neúspešnej strane nahradiť trovy konania úspešnej strane. Môže tak urobiť podľa § 257 CSP a rozhodnúť tak, že žiadnej zo strán neprizná náhradu trov konania. Ide však o ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu.

22. Zásada úspechu vo veci je charakteristická pre sporové konanie a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Nejde však o náhradu všetkých trov, ktoré strana v konaní vynaložila, ale iba trov konania vymedzených v ust. § 251, to znamená trovy, ktoré sú preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené, a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Civilný sporový poriadok nemá obdobné ustanovenie § 142 ods. 3 OSP, ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k § 142 ods. 2 OSP. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty (§ 142 ods. 1, 2 a 3 OSP), ale len dve (§ 255 ods. 1, 2 CSP). Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Zásadu úspechu vo veci je však potrebné uplatniť aj na konania, ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti.

23. V preskúmvanej veci je nesporné, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplata sumy 2.844,24 eura z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovanej tým, že užívala bez právneho dôvodu nehnuteľnosti - stavbu bez súpisného čísla na parc. č. 810/3 - hospodárska budova na podnikateľské činnosti. Vzhľadom na namietanú výšku bezdôvodného obohatenia zo strany žalovanej bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie, následne bol vyhotovený znalecký posudok, ako aj jeho doplnok. Keďže nárok žalobcu súd prvej inštancie ustálil, že bol dôvodný,

výšku plnenia potom ustálil podľa znaleckého posudku alebo vlastnej úvahy. Po vykonanom znaleckom dokazovaní a stanovení výšky bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej reagoval aj žalobca tým, že zbral žalobu v časti uplatneného nárok späť. Súd prvej inštancie potom napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.540,14 eura s príslušenstvom, konanie v časti o zaplatenie sumy 1.114,17 eura s príslušenstvom zastavil a vo zvyšku v sume 189,93 eura žalobu zamietol. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 2 CSP a konštatoval, že vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu, ktorý bol v konaní približne rovnaký, rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočné späťvzatie žalobcu vyhodnotil v zmysle § 256 ods. 1 CSP, čo znamená, že žalobca zavinil späťvzatie žaloby v tejto časti, ako aj zastavenie konania.

24. Vo svetle vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj výkladu k týmto ustanoveniam sa však súd prvej inštancie dôsledne nezaoberal tou skutočnosťou, či priznané plnenie nebolo závislé od úvahy súdu a či späťvzatie žaloby nedošlo práve v závislosti od podaného znaleckého posudku, ako aj námietok odvíjajúcich sa od tohto znaleckého posudku.

25. V danej veci sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania a trovách štátu okolnosťami významnými z hľadiska aplikácie ust. § 255 CSP, ako aj ust. § 256 ods. 1 CSP nezaoberal, čím zaťažil konanie vadou podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o trovách konania, ako aj trovách štátu, ktorý výrok je závislý od výroku o trovách strán v konaní, svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní, aby bolo preskúmateľné a zrozumiteľné, pričom názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).